

Číslo 1

Podzim 2021

Ročník patnáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2021/2022

Školák

*Co nás baví
ve škole?*

*Školáková
poradna*

Den s...

Pobavte se

*Nové tváře
pedagogického
sboru*

*Rychlorozhovor
s matikářkami*

Vážení a milí čtenáři našeho časopisu. Po více než půl roce držíte v rukou nové číslo Školáka. Původně mělo vyjít na podzim, nejpозději na přelomu podzimu a zimy. Ale podzim stačil předat vládu zimě a zima se postupně přehoupala v jaro. A protože na jaře vše ožívá, probouzí se k novému životu, tak konečně ožil i náš milovaný Školák. Přináší novinky, ale zároveň pokračuje oblíbenými rubrikami. Doufáme, že vaší oblíbenou se stane i rubrika Školákova poradna, tentokrát o tom, jak si zorganizovat pracovní stůl. Pro mnohé z vás bude určitě zajímavá anketa na téma Co nás ve škole nejvíc baví, příznivce sportu zaujme rozhovor s hokejistou Pavlem Koubou, spoustu zajímavého se dozvíte z rozhovoru s paní učitelkou Koubovou a Němečkovou, dozvíte se, jak vypadá pracovní den paní učitelky Procházkové. Všechny bude dozajista zajímat, proč vznikl a jak vypadá kabinet výchovného poradce. Spoustu zajímavých literárních výtvarů přináší klasicky rubrika Píšu, píšeš... Ti, kteří se chtějí zasmát a pobavit se, mají možnost nalistovat poslední stránky tohoto časopisu. Najdou zde nejen zábavné fotografie, ale i vtipy, hádanky a kvízy. Doufáme, že si zde každý čtenář najde to svoje a že se vám bude nové podzimně-jarní číslo líbit. Mějte krásné jaro!

IM

Obsah:

Co se v naší škole děje	str.3-7
Poprvé v historii! Kabinet výchovného poradce	str. 8
Rychlorozhovor.....	str. 9
Představujeme vám nové tváře	str. 10-12
Na co vzpomínáme? Prázdniny	str. 13
Den s paní uč. R. Procházkovou	str. 14
Nepatří do školy	str. 15
Školákova poradna... ..	str. 16
Zamýšlíme se: Den senioů	str. 17
Co nás baví ve škole?	str. 18
Co nás zajímá: My a sport.....	str. 19
Otázky, Kdyby	str. 20
Extra dotazník	str. 21
Z pohledu malých dětí	str. 22-23
Ex libris	str. 24
Příslloví, přísloví – copak nám napoví?	str. 25
Škola plan talentů: Pavel Kouba	str. 26
Píšu, píšeš, píšeme... ..	str. 27-30
Naše škola zábavně	str. 31-32
Pobavte se... ..	str. 33-34

Co se v naší škole děje...

Řemeslo má zlaté dno aneb zlaté české ručičky...

Že řemeslníků ubývá, vidíme na každém kroku. O řemesla, jako o studijní obory, v posledních letech není zájem, stará řemesla zanikají a nahrazují je moderní technologie – počítače. Je sice pravda, že vyspělost státu se posuzuje podle míry vzdělanosti, ale inženýr vám asi zeď nepostaví, magistr vám neušije šaty a doktor vám nevyrobí šatní skříň. I z těchto důvodů jsme společně s 8.B a 6.B vyrazili do Centra řemesel Botanicus v Ostré.

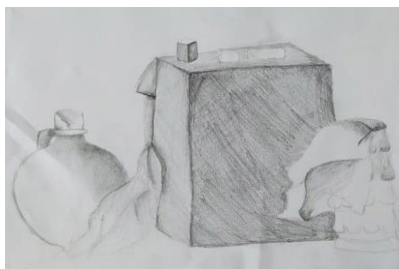
Naším cílem bylo si vyzkoušet některá řemesla, která ve škole vyzkoušet nemůžeme. A že bylo z čeho vybírat! Od točení na hrnčířském kruhu, výroby loutek, svíček, mýdla, drátování, rýžování zlata, dřevořezby po lukostřelbu (některá řemesla byla bohužel z technických důvodů zavřená, např. kovářství, broušení kamene a košíkářství). Nedílnou součástí byla i hodovní síň, kde jsme si mohli koupit občerstvení (pro některé byla hodovní síň zajímavější než řemesla a přilehlé zahrady). Přilehlé zahrady poskytují návštěvníkům prostor pro odpočinek a relaxaci. Pokud chcete zažít něco nového, vyzkoušet si stará řemesla, vřele doporučujeme návštěvu.

Helena Pánková

Kresba zátiší

Zátiší patří ve výtvarné výchově k složitějším záležitostem, ale poctivě jsme několik let trénovali kresbu v mnoha různých podobách. Žáci 8.A a 8.B si nyní osvojují techniky stínování a perspektivy. A i když všichni kreslí stejné zátiší, každý ho nakonec zpracuje po svém, protože způsob kresby je u každého člověka naprosto originální jako styl písma. Prohlédněte si krásné výtvary osmáků.

Zuzana Kisoová

Bobřík informatiky

Na podzim proběhla ve škole předmětová soutěž podpořená Ministerstvem školství Bobřík informatiky. Klade si za cíl seznamovat žáky s tím, co to jsou informatické otázky a problémy, a že informatika není totéž co ovládání počítače. Soutěžící odpovídají na otázky z oblasti informatického myšlení, algoritmizace, porozumění informacím, řešení problémů a digitální gramotnosti. Soutěžící vyplňují online test, v němž vybírají z několika odpovědí nebo přemísťují objekty na obrazovce.

Šárka Švábková

Zábavná stopovaná pro 1.A

Dopolední výuku našich milých prvňáčků zpestřili šikovní kamarádi z 5.A. Pro děti připravili šipkami a fáborky značenou trasu a deset otázek, které náležitě uschovali tak, aby prvňáčci museli pozorně a soustředěně hledat schované lístečky se zadáním úkolů. Cílem byl poslední úkol – hledání pokladu se sladkou odměnou. Pátáci své spolužáky netrpělivě vyhlíželi a po delší době se dočkali a jásotem kamarády na dálku přivítali. Bohužel jen z dálky, protože osobně se sejit v této době nemohou.

Radka Roxerová

Čtenářské kluby

Ve školním roce 2021/2022 bylo otevřeno pět skupin čtenářských klubů. První schůzky proběhly v týdnu od 20. září.

Seznámení s lukostřelbou

Třída 5.A byla pozvána na místní lukostřelnici panem Kiššem, který je mistrem ČR v lukostřelbě z kladkového luku za roky 2020 a 2021 a trenérem lukostřelby. Žáci byli seznámeni s tímto sportem – jak se trénuje, co je k tomu potřeba, jaká je historie této činnosti, jaká bezpečnostní pravidla se musí dodržovat při trénincích a jak probíhají závody v lukostřelbě. Všichni si měli možnost střelbu vyzkoušet a někteří byli tak šikovní, že se jim podařilo trefit v terči hned napoprvé.

Radka Roxerová

Malování s Vincentem van Goghem a Claudem Monetem

Výuku výtvarné výchovy si žáci 5.B zpestřili inspirací z obrazů Vincenta van Gogha a Clauda Moneta. Děti věrohodně napodobily styl malby obou malířů a v mnoha ohledech je snad i předčily. Pokochejte se jejich krásnými díly, která v sobě zachytila krásné a prchavé okamžiky z přírody, ať už jde o hvězdnou noc, tajemnou zahradu, vlnobití, nebo překrásné stromy v dopoledním slunci.

Zuzana Kissová

Návštěva 4.A v knihovně

V pondělí 18. 10. 2021 byla třída 4.A v knihovně v Dolním Bousově. Děti si návštěvu užily a naučily se v knihovně vyhledávat a vracet knížky.

Jana Kučerová

Preventivní program – Fantastická čtyřka

V šestých a sedmých třídách proběhl v říjnu preventivní program s názvem Fantastická čtyřka. Děti si pod vedením pana lektora vyzkoušely formu zážitkových her. Program je určený pro třídní kolektivy, trvá čtyři vyučovací hodiny. Během modelových situací se lektor snaží vést děti k tomu, aby se naučily pochopit ostatní a porozumět dění v třídní kolektivě. Cílem programu je uvědomění si zdravého životního postoje a hodnot života.

Vladimíra Nocarová

Dopisy žáků 5.A seniorům

V rámci komunikační a slohové výchovy jsme se v českém jazyce učili psát dopis. Ukázali jsem si, jak má dopis vypadat, co má sdělovat, jak se nadepisuje obálka na dopis, co tam musí být, aby se dopis dostal do správných rukou. Vyzkoušeli jsme si dopis a adresu napsat a napadlo nás, že svými dopisy potěšíme babičky a dědečky v Domově seniorů ve Vlčím Poli. Doufáme, že jim trochu zpestříme odpolední čas, kdy si dopisy určitě vzájemně mezi sebou přečtou a možná je trochu rozveselí. A třeba opětovně i nám přijdou dopisy z Vlčího Pole. Necháme se překvapit.

Radka Roxerová

Přírodovědný Klokán

Dne 13. 10. 2021 proběhla ve škole přírodovědná soutěž pro žáky osmých a devátých ročníků. Během ní si mohli ověřit své znalosti z matematiky, přírodopisu, zeměpisu, fyziky a chemie.

Nejúspěšnějšími řešiteli se stali:

Amelie Březinová (9.B)

Lukáš Oudrnický (9.B)

Nikol Etrychová (8.A)

Pavčina Koubová

Hvězdárna Jičín

Na svátek sv. Martina vyrazila 5.A na večerní exkurzi do Hvězdárny v Jičíně. Bývalý žák naší školy, Ing. David Vališka, nám připravil velmi zajímavý program Cesta Sluneční soustavou. Děti si vyzkoušely navigovat pilota, vyplnily si test s velmi zajímavými otázkami. Shlédli jsme ukázky startu kosmické lodi, průvodkyně nás provedla kuchýňkou a koupelnou v raketoplánu. Bohužel bylo tento den zataženo a noční oblohu jsme nemohli sledovat hvězdařskými dalekohledy. Třeba to příště vyjde. Cestou domů jsme byli natěšeni na výbornou pizzu.

Radka Roxerová

Muzeum Mladá Boleslav

9. 11. 2021 se třída 4.A zúčastnila interaktivního programu Boleslav II. Děti se seznámily s historií, vyrázily si vlastní minci a prohlédly si i podzemí. Výlet jsme si náramně užili!

Jana Kučerová

Svatomartinský den

Ve čtvrtek 11. 11. 2021 jsme s dětmi v 1.B slavili svátek svatého Martina. Seznámili jsme se s pověstí, vyráběli meče a koně, což nám posloužilo jako rekvizity k divadlu. Děti si vyrobily také lampiony. Nechyběly ani svatomartinské rohlíčky a v jídelně pak k obědu martinská “husa”. 😊 Den jsme si krásně užili.

J. Šenková, J. Kolavíková

Žáci 1.A v knihovně

23. 11. 2021 navštívila 1.A knihovnu v Dolním Bousově. Bylo tam pro ně připraveno povídání o večerníčcích. Žáci si našli pohádkové postavičky, pojmenovali je a vybarvili si obrázky.

Založili si také průkazky čtenáře, aby byli připraveni, jakmile budou umět číst, půjčit si své první knížky.

Nakonec si složili večerníkovskou čepičku, která jim udělala radost.

Velké poděkování za krásný zážitek patří pracovním knihovny.

Jana Aimiehinor

Poprvé v historii!

Kabinet výchovného poradce

Ve třetím patře na konci chodby vpravo je už od podzimu 2021 nová místnost. Je to místo, kde má své působiště výchovná poradkyně paní učitelka Jana Kučerová.

Tato místnost slouží ke komunikaci se žáky, kteří za paní učitelkou přicházejí s nějakými problémy, ale i pro učitele a pro rodiče.

Místnost je velice vkusně zařízená, působí milým a uklidňujícím dojmem. Hned máte pocit, že byste si zde rádi poseděli, popovídali. Působí velmi útulně i díky použitým barvám – šedé, bílé, růžové a hnědé. Tyto barvy by v nás měly vzbuzovat bezpečí, klid a otevřenost. Nábytek vybírala paní Kučerová. Paní učitelku můžete najít na chodbě prvního stupně ve 4.A, kde je třídní učitelkou, nebo ve zmíněné místnosti. V poradenské místnosti se řeší různé problémy dětí, konají se zde i schůzky učitelů a někdy sem přicházejí i rodiče.

S nápadem na vytvoření zázemí pro výchovného poradce a pro děti přišla paní ředitelka. Kdybyste měli nějaký problém, se kterým byste potřebovali pomoc, nebo se prostě někomu svěřit, neváhejte a dojděte za paní Kučerovou! Pokusí se vám pomoci.

Místnost výchovného poradce vznikla na místě bývalé půdy, kde byl po rekonstrukci školy vytvořen jakýsi sklad. Odtud se dále vchází do dalších podkrovních prostor, které nyní slouží jako školní archiv. Celková částka na vybudování tohoto prostoru byla zhruba 35 000 Kč. Vznikla útulné místo pro setkávání, která jsou pro mnohé z nás velice důležitá.

Eli

RYCHLOROZHOVOR

MATIKÁŘKA versus MATIKÁŘKA

Práce učitele, který vyučuje matematiku, je velmi náročná. Matematika totiž není zrovna nejoblíbenějším předmětem, žákům musí být “shůry dáno”, aby matematice rozuměli, a pro učitele je velmi těžké, aby děti zaujali a aby se jim podařilo vysvětlit jim veškeré učivo tak, aby ho pochopili. Dobrý matikář musí své svěřence provést všemi úskalími aritmetiky, geometrie...

Pavčina Koubová

Miroslava Němečková

Bavila Vás na základní škole matematika?

Ano.

Na jaké střední a vysoké škole jste studovala?

Na gymnáziu, na Technické univerzitě.

Které předměty kromě matematiky jste měla v oblibě?

Chemii a přírodopis.

Učíte nebo učila jste i něco jiného než matematiku? Ano.

Učila jste i na jiné škole? Ano.

Proč jste si vybrala právě matematiku?

Protože jsem ji měla ráda a přišla mi jednoduchá.

Jak moc se připravujete do hodiny?

Celkem dost, záleží na ročníku.

Jak dlouho Vám trvá opravit desetiminutové testy? Chvilí.

Co je podle Vás nejtěžší v matematice děti naučit?

Geometrii.

Jaký máte názor na distanční výuku z pohledu matematikáře?

Na přípravu pro mě je složitá a myslím, že žákům chybí v distanční výuce učitel.

Bavila Vás na základní škole matematika?

Ano, moc.

Na jaké střední a vysoké škole jste studovala?

Na gymnáziu, na Technické univerzitě v Liberci.

Které předměty kromě matematiky jste měla v oblibě?

Zeměpis a tělocvik.

Učíte nebo učila jste i něco jiného než matematiku? Ano.

Učila jste i na jiné škole? Ano.

Proč jste si vybrala právě matematiku?

Bavila mě.

Jak moc se připravujete do hodiny?

Hodně, poctivě.

Jak dlouho Vám trvá opravit desetiminutové testy?

Krátce.

Co je podle Vás nejtěžší v matematice děti naučit?

Převody.

Jaký máte názor na distanční výuku z pohledu matematikáře?

Myslím, že je lepší chodit do školy.

Eli

Představujeme vám nové tváře pedagogického sboru

Tento rok se v naší škole pedagogický sbor celkem rozrostl. Přišla jedna nová paní učitelka a pět asistentek pedagoga. Asistentka pedagoga by měla pomáhat dětem, které její pomoc potřebují. Chtěl bych vám je přestavit a trochu ukázat, o co se budou snažit. *Žbrtoň*

Každé z nich jsem položil tyto otázky:

Kde bydlíte a odkud pocházíte?

Co se Vám u nás ve škole líbí
nejvíc?

Co jste studovala?

Kde jste pracovala před
příchodem do zdejší školy?

Co byste chtěla dokázat, jaký
máte cíl?

***Mgr. Jana Šenková** třídní učitelka 1.B*

- Bydlím v Dolním Bousově a pocházím z Nymburka.
- Líbí se mi, že jsou tady velice příjemní kolegové, pěkně vybavená škola. A přístup vedení obecně.
- Studovala jsem učitelství pro první stupeň a speciální pedagogiku.
- Učila jsem ve škole v Mladé Boleslavi a v Havlíčkově Brodě.
- Abych učila spokojené děti.

Jana Aimeihinor
asistentka v 1.A

- Bydlím v Oseku a pocházím ze Staré Boleslavi.
- Všechno.
- Ekonomii.
- V armádě a u České pošty.
- Hlavně vést toho chlapečka, ke kterému jsem přiřazená. Chci, aby se mu tady dařilo.

Eva Etrychová
asistentka v 5.B

- Bydlím v Dolním Bousově a pocházím z Jičína.
- Toho je hodně. Líbí se mi způsob výuky, kolik je tady předmětů, že je tady hodně matematiky a češtiny a zaměření na jazyk.
- Mám ekonomku a mám vystudovaný cestovní ruch.
- V bance.
- Chtěla bych se dál vzdělávat. Budu si dělat kurz asistenta, takže to bych chtěla úspěšně zvládnout. A pak se třeba ještě dál vzdělávat.

Hana Šenkýřová
asistentka v 6.B

- Bydlím v Přepěřích a pocházím ze Března.
- Kolektiv je fajn a žáci také. Líbí se mi tu děti, protože jsou zase trochu jiné, než na jaké byl člověk zvyklý. A je to zase něco úplně jiného a člověk může být rád, že může být někomu nápomocen.
- Studovala jsem obchodníka.
- Pracovala jsem v obchodním řetězci.
- Chtěla bych být hlavně nápomocná těm dětem, které to potřebují, aby se posunuly dál a dopadlo to všechno tak, jak si to představujeme.

Zuzana Repšová asistentka v 1.A

- Pocházím z Mladé Boleslavi, ale bydlím v Dolním Bousově.
- Líbí se mi celá škola. Jak je koncipovaná, líbí se mi třídy a hlavně jsou tu úplně skvělé děti.
- Studovala jsem pedagogickou fakultu v Liberci, obor angličtina, čeština pro druhý stupeň základní školy.
- Než jsem začala pracovat tady, tak jsem pracovala v Mladé Boleslavi na sedmé základní škole také jako asistentka. A předtím v úřadě.
- Chtěla bych dokázat to, aby děti, které potřebují moji pomoc, prošly školou bez problémů, aby na školu rády vzpomínaly a aby se jim prostě v životě dařilo.

Ing. Jana Kolavíková asistentka v 1.B

- Bydlím ve Březně a pocházím z východních Čech, z Náchoda.
- Moc se mi líbí, jací tady jsou kolegové, přátelský kolektiv, příjemné prostředí a je tu krásná škola.
- Studovala jsem mezinárodní obchod a pak jsem studovala v podnikovou ekonomiku na vysoké škole v Liberci.
- Pracovala jsem v odvětví automobilů a pracovala jsem ve společnosti CNC, která se zabývala automatizací.
- Můj největší cíl je mít šťastnou a spokojenou rodinu. Abychom všichni byli zdraví a aby lidé kolem mě byli v pohodě a nebyli smutní a naštvaní. Aby ty dny byly takové veselé a příjemné.

Na co vzpomínáme?

Letní prázdniny

Fyzicky všichni pocítujeme trochu únavy, ale po duševní stránce jsme obohaceni o spoustu dní plných různých zážitků. Od návštěv, narozeninových oslav, rodinných dovolených až po různé přespávací, párty, výlety... Zábavy bylo po celou dobu prázdnin plno, ale v září jsem se již všichni skoro po roce a půl vrátili do školy a těšili jsme se na nové zážitky a vědomosti, které nasbíráme během roku.

Anketa

Učili jste se o prázdninách? Pokud ano, jak často?

Monika Jakubcová, 4.B: Moc ne.

Valentýna Kellerová, 6.A: Jo, učila jsem se japonštinu, několikrát týdně.

Kristýna Marušková, 6.A: Ne, vůbec.

Ema Bartková, 5.A: Neučila jsem se, ale četla jsem si.

Veronika Burešová, 6.B: Ano, učila jsem se asi dvakrát týdně.

Kristýna Říhová, 9.A: Jo, chemii, jeden den před školou.

Jakub Černohorský, 8.A: Ne, neučil jsem se.

Byli jste o prázdninách na dětském táboře nebo na soustředění? Máte odtud nějaký pěkný zážitek?

Jan Karásek, 4.B: Ano, na mysliveckém táboře a skákali jsme po skalách a byla i vodní bitva.

Pavel Kouba, 6.A: Byl jsem na hokejovém soustředění, kde na nás o půlnoci trenér křičel, ať jsme zticha.

Kryštof Sobotka, 5.A: Jo, byl jsem na fotbalovém soustředění, pořád jsme trénovali a běhali i na Rohatsko.

Jan Toman, 9.A: Měl jsem fotbalové soustředění. Vyhráli jsme nějaký zápas.

Amelie Březinová, 9.B: Byla jsem na koňském táboře v Kněžmostě, kde mi připadalo, že je to spíš tábor pro anorektiky než koňský.

Byli jste o prázdninách na dovolené? Pokud ano, ochutnali jste nějaké dobré jídlo?

Kristýna Holubičková, 1.A: Ne, nikde jsme nebyli.

Matěj Štěpánek, 1.A: Ne.

Anna Krouská, 6.B: Měla jsem dobrou rybu, když jsme byli ve Špindlerově Mlýně.

Ema Hrušovská, 4.B: Jeli jsme do Chorvatska. Ochutnala jsem dračí ovoce.

Veronika Nováková, 5.B: Byli jsme na Moravě a tam jsem měla steak.

Jan Šťastný, 1.A: Když jsme byli na Slovensku a jeli na výlet, tak jsem si dal langoše.

Pan učitel Plíšek: O prázdninách jsem odpočíval doma, na žádný jiný odpočinek čas nebyl.

Katarína, Amélie

Den s...

paní učitelkou Radkou Procházkovou

Jak vypadá můj pracovní den? Pondělí 4. října:

5: 50 – Zvoní budík, vstávám a vařím si zelený čaj.

6: 25 – Odcházím do práce, směr škola. Než dojdou do školy, zastavím se v COOPu nakoupit čerstvé pečivo.

6: 45 – Jsem ve škole a připravuji se na výuku (zápisy na tabuli, kopírování pracovních listů...).

7:50 – Začíná hodina českého jazyka - s dětmi z 2.B opakujeme abecedu a vyprávíme si o synonymech, antonymech.

Druhá vyučovací hodina – Matematika. Učíme se počítat do 12 s přechodem přes desítku.

O velké přestávce mám na chodbě v 1. patře dozor.

Třetí hodina – Prvouka. Opakujeme dopravní značky.

Přestávka mezi 3. a 4. hodinou – Mám dozor na chodbě.

Čtvrtá hodina – Máme psaní a čtení. Opakujeme velká psací písmena, čteme článek z čítanky.

Oběd ve školní jídelně.

Po obědě trávím čas ve třídě opravováním sešitů. Vytvářím pracovní listy pro výuku, míchám různé odstíny temperových barev pro zítřejší výtvarnou výchovu, přes Bakaláře odepisuji rodičům žáků.

Před 15. hodinou odcházím domů. Cestou si kupuji pro radost kytičku růžových gerber.

Odpoledne se jdu projít na Rohatsko s naším pejskem, westíkem Aninkou.

V 18 hodin připravuji večeři, dnes domácí pizzu.

Od 19 hodin sleduji televizi, ČT 1 - hlavně předpověď počasí. :)

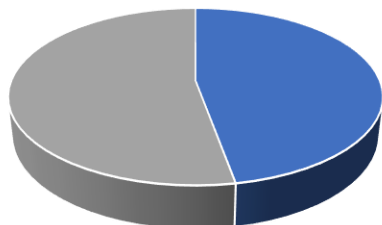
Večer si čtu nové číslo časopisu EPOCHA speciál, zaujal mě článek "55 šokujících objevů v dějinách archeologie".

Spát jdu kolem 22. hodiny.

Kája a Kačka

Nepatří do školy. Neslušné vyjadřování.

Vyjadřujeme se vždy slušně?

■ ANO ■ NE

Zeptaly jsme se našich spolužáků:

Mluvíte ve škole mezi svými spolužáky a kamarády vždy slušně?

Výsledky jsou celkem překvapivé. Z 280 dotázaných žáků nám 53% přiznalo, že ne vždy používají slušné výrazy. 47% žáků je přesvědčeno, že jsou vždy slušní, nepoužívají neslušné ani hanlivé výrazy. Je to málo, nebo hodně? Co myslíte?

Můj názor na neslušné vyjadřování ve škole je takový, že děti si většinou berou příklad z rodičů, sourozenců či kamarádů. Určitě by bylo dobré neslušné vyjadřování ve škole hodně omezit. A nejlépe i doma, před mladšími sourozenci či před malými dětmi. Ale jak se říká: "Je to hlavně na výchově rodičů." Rodiče by měli jít vždy a ve všem svým dětem příkladem.

Monča

Sedm pádů s...

...s panem učitelem Ivanem Truhličkou

1. Co jste dělal o víkendu?

Byl jsem na srazu s bývalými spolužáky.

2. Čeho byste chtěl ještě dosáhnout?

Už ničeho.

3. Čemu jste se v poslední době podivil? Ještě podivím.

4. Koho z bývalých žáků byste chtěl vidět? Kohokoliv.

5. Pane učiteli, líbí se vám práce, kterou děláte? Ano.

6. O čem v poslední době uvažujete?

Přemýšlím nad spoustou věcí.

7. S kým jste trávil prázdniny?

S rodinou.

Monča, Kristýna

Devět zlatých pravidel čtyřikrát jinak

1. Jíst zdravě
2. Sportovat
3. Bavít se
4. Být venku
5. Pít 2 litry vody denně
6. Nejíst hodně sladkostí
7. Nesedět tolik na gauči
8. Nebýt moc na elektronice
9. Dávat na sebe pozor (Ondra, 4.B)

1. Domácí mazlíček
2. Škola
3. Kamarádi
4. Oblečení
5. Mobil
6. Foták
7. Pití
8. Pomáhání
9. Myšlení (dívka, 3.A)

1. Pít vodu
2. Být s kamarády
3. Dávat na sebe pozor
4. Telefon
5. Domácí mazlíček
6. Milí rodiče
7. Pomáhat si
8. Chodit do školy
9. Mít hodné sourozence (chlapec, 4.A)

1. Chovat se slušně
2. Jídlo (řízek)
3. Lízátko
4. MINECRAFT
5. Zvířata
6. WC
7. Kyslík
8. Židle
9. Pan učitel Sedláček (dívka, 6.A)

Katka

Školáková poradna

Správné uspořádání pracovního stolu

Myslím, že stejně jako já máte na svém psacím stole nepořádek a chaos. Víte ale, že správně uspořádaný a přehledný stůl může zlepšit vaše soustředění až o 32 %?

Když máte svůj stůl přeplněný a neuklizený, nastává toto:

- nedostatek místa pro učení
- nepozornost, nesoustředění se
- ztráta času při hledání pomůcek a úkolů
- špatné světlo = špatný zrak

Jak by mělo vaše pracovní místo vypadat?

- Důležité je SVĚTLO.
- Pracovní stůl by měl být v místě, kde na něj dopadá denní světlo mírně ze strany.
- Tady pak záleží na tom, jestli jsi pravák, nebo levák. U praváka by mělo světlo dopadat z levé strany. U leváka naopak z pravé.
- Stůl NENÍ SKLADIŠTĚ.
- Na stůl by neměly patřit věci, které vás rozptylují od učení.
- Udělejte si pořádek v psacích potřebách. Ty, co už nepíšou, patří do odpadkového koše, který by měl být pod každým pracovním stolem. Ostatní pera, pastelky, zvýrazňovače dejte do stojánku nebo obyčejného hrnečku.
- Pravidelný ÚKLID je nutný!
- Po každé práci u stolu si připravte své místo na další den. Popsané papíry vhod'te do koše na papír nebo skladujte do krabice na příští školní sběr papíru.

To je vše, co je pro nás školáky důležité k učení a tvoření u psacího stolu. Já si jdu tedy uklidit a uspořádat své místo k psaní a budu doufat, že slibované zlepšení mého soustředění se dostaví.

Chňapík

Zamýšlíme se...

	A	B
Viktorie Jindrová, 3.A	Ne.	Ano.
Veronika Pitrová, 3.A	Ne.	Občas ano.
Tereza Lalahová, 4.A	Ne.	Ano.
Tereza Adolfová, 5.A	Ne.	Ano.
Veronika Nováková, 5.B	Ne.	Ano.
Nikola Veselá, 6.B	Ano.	Jo.
Barbora Šoutová, 7.A	Ano.	Jo.
Tereza Veselá, 8.A	Ne.	Ano.
Markéta Hrušková, 8.B	Jo.	Jo.
Jaroslav Plíšek, 8.B	Ne.	Jo.

Mezinárodní den seniorů se slaví každý rok 1. října. Poprvé se konal v roce 1991. Je to den, kdy by si lidé měli uvědomit, jaký přínos seniori pro společnost mají a měli... Tento den nám připomíná, že bychom měli seniorům pomáhat. Třeba i tím, že s nimi strávíme nějaký čas, popovídáme si s nimi, oni zavzpomínají na své dětství, mládí. Mnoho se od nich můžeme dozvědět, mnoho se od nich můžeme naučit.

Zeptali jsme se proto také žáků naší školy, jestli:

- A) věděli, že existuje Den seniorů
- B) jim někdy alespoň trochu pomáhají

Kristýna

Mezinárodní den seniorů

Co pro vás znamenají vaši prarodiče? Jaké sociální sítě vaši prarodiče používají?

Prarodiče pro mě znamenají všechno, dávají mi lásku, rady do života. Mám je ráda.

Používají Whatsapp. (Judita Pátková, 6.A)

Znamenají pro mě vše.

Používají Whatsapp a Instagram. (Aneta Míčová, 6.A)

Všechno. Lásku, respekt.

Instagram, Facebook, Whatsapp. (Tomáš Kanalaš, 9.B)

Znamenají pro mě všechno.

Whatsapp. (Tereza Hořčíčková, 7.A)

Všechno. Nic. (Adam Vašenda, 9.B)

Johanka a Kačka

Co nás baví ve škole?

Jaká činnost ve škole tě baví nejvíc?

Výtvarka. (Bára Šoutová, 7.A)

Matematika a informatika. (Honza Rýdl, 5.A)

Výtvarka. (Anna Jinochová, 5.B)

Výtvarka. (Zuzana Klimperová, 3.A)

Zeměpis. (Max Jindra, 7.A)

Proč tě tato činnost baví?

Protože tak někdy vyjadřuji své pocity.

(Bára Šoutová, 7.A)

Protože se naučím řešit nové věci.

(Honza Rýdl, 5.A)

Protože si s tím můžu vyhrát.

(Anna Jinochová, 5.B)

Protože mě baví vytvářet podle toho, co paní učitelka vymyslí.

(Zuzana Klimperová, 3.A)

Protože mi to pomáhá objevovat svět.

(Max Jindra, 7.A)

Jak ses ke své zálibě dostal/a?

Nevím, prostě jsem začala chodit na kroužek.

(Bára Šoutová, 7.A)

Začal jsem se to učit ve škole. (Honza Rýdl, 5.A)

Začala jsem malovat doma. (Anna Jinochová, 5.B)

Ve školce. (Zuzana Klimperová, 3.A)

O on-line výuce. (Max Jindra, 7.A)

ANKETA

Škola není jenom o získávání vědomostí, přináší i zábavu. Někoho baví jazyky nebo výtvarná výchova, někdo rád zpívá a jiný má rád i třeba ne příliš oblíbený předmět, jako je matematika.

Já osobně mám matematiku velice rád, jak počítání, tak i geometrii. Asi proto, že jsou v ní jasně daná pravidla.

Rád dám v anketě prostor našim žákům a zeptám se na jejich oblíbenou školní činnost.

Zabýváš se touto činností i mimo školu?

Ano. (Bára Šoutová, 7.A)

Ano. (Honza Rýdl, 5.A)

Ano. (Anna Jinochová, 5.B)

Ano. (Zuzana Klimperová, 3.A)

Občas. (Max Jindra, 7.A)

Chtěl/a bys ses této aktivitě věnovat i po ukončení základní školy?

Ano. (Bára Šoutová, 7.A)

Ano. (Honza Rýdl, 5.A)

Ano. (Anna Jinochová, 5.B)

Ano. (Zuzana Klimperová, 3.A)

Ano. (Max Jindra, 7.A)

Studovat ji?

Ano. (Bára Šoutová, 7.A)

Nevím. (Honza Rýdl, 5.A)

Nevím. (Anna Jinochová, 5.B)

Ne. (Zuzana Klimperová, 3.A)

Nevím. (Max Jindra, 7.A)

Matěj

Slovníček cizích slovíček

Inkluze

neboli **inkluzivní vzdělávání** je praxe zařazování všech dětí do běžné školy (do tzv. hlavního vzdělávacího proudu), která je na to patřičně připravena. V inkluzivní škole se neoddělují děti se speciálními vzdělávacími potřebami od dětí bez nich. V jedné třídě se tak spolu vzdělávají děti zdravotně postižené, nadané, děti cizinců, děti jiného etnika i většinové společnosti. Pedagog se všem dětem věnuje rovnocenně, nikomu více ani méně.

Co nás zajímá? My a sport.

V Dolním Bousově děti sportují rády. Jak holky, tak kluci. Avšak na televizních obrazovkách sport moc nesledují. V Dolním Bousově jsou mezi dětmi oblíbenými sporty florbal, fotbal a rybaření. V přilehlých obcích to je především hasičský sport. V pozdějších večerních hodinách mají občané města možnost účastnit se ve sportovní hale hodin jógy nebo volejbalu. V patře je k dispozici i posilovna. Některé děti jezdí za sportovními aktivitami do Sobotky, Jičína či Mladé Boleslavi. Protože každé malé dítě ví, že sportovat je zdraví a prospěšné, zeptala jsem se některých žáků naší školy co oni a sport.

Klárka

Anketa:

- Sportuješ?
- Jakému sportu se věnuješ?
- Jak často?
- Sleduješ nějaký sport v TV?
- Kolik času týdně trávíš pohybem?

Ano
Horolezení
Jednou týdně
Ne
Každý den
Monika, 6.A

Ano
Fotbal
Dvakrát týdně
Ne
Každý den
Šimon, 5.A

Ano
Tenis, gymnastika a tanec
Třikrát týdně
Někdy gymnastiku
Každý den
Nikol, 6.B

Ano
Hokej
Dvakrát týdně
Ne
Každý den
Ondra, 4.B

Ano
Jezdectví
Každý den
Ne
Každý den
Matěj, 4.B

Ano
Volejbal
Dvakrát týdně
Ne
Každý den
Jiří, 6.A

Ano
Florbal
Dvakrát týdně
Ano MTB
40 h týdně
Šimon, 6.B

Ano
Hobit horse
Každý den
Ano, koně
Každý den
Klára, 6.B

????? Otazníky ?????

Co byste nikdy nesnědli?

Proč?

Co nejpodivnějšího jste kdy zkonzumovali?

Karolína Švandová, (8.B):

Brouka nebo červa, protože se jich bojím. Nesnědla bych šmakouna (nahrážka masa pro vegetariány).

David Zvěřina, (9.B):

Křenovku, protože mi nechutná. Chobotnici, krevety, plody, řasy atd.

Peter Slobodník, (6.A):

Houby bych nesnědl, protože ti tak divně kloužou po jazyku. Chapadýlko od chobotnice.

Filip Bureš, (1.B):

Ryby. Nic divného jsem nesnědl.

Adam Lorenc, (6.B):

Sushi, protože je to humus. Sushi.

Štěpán Novák (7.A):

H---o. A důvod nevím. Školní oběd.

Mgr. Helena Pánková:

Nesnědla bych mořské plody, protože to na tebe ještě mrká. Co mrká, nejím. Asi nic. Já do tý pusy jen tak něco nedám.

Ondřej Dlask (7.B):

Houbu, protože je slizká. Duhový dort.

Mgr. Jiří Kužel:

Mořské plody. Je mi to odporné. Asi škeble.

Roman Gábor (4.A):

Nesnědl bych nikdy chilli, protože to je pálivé. Rýži s hranolkami.

Co bychom nikdy nesnědli?

Každý má jiné chutě a jinak mlsný jazýček, a tak jsme se rozhodli zeptat se několika žáků a pedagogů, co by nikdy nesnědli a co neobvyklého už vyzkoušeli. Přišli jsme na to, že mořské plody jsou pro někoho odpudivé, někdo je ale naopak rád zkusí. Bylo zajímavé zjišťovat, kdo co vyzkoušel. Myslím si, že byste si článek měli přečíst. Třeba vás něco překvapí a nebo naopak zjistíte, že v tom nejste sami. Přeji hezké čtení.

Žbrtoň

Kdyby... s 9.B

Kdybyste se mohli vrátit do jakékoli doby, kam byste se rádi podívali?

Pan učitel Kužel: Hodně jsem váhal, ale nakonec jsem vybral Francii v 17. století. Rád bych se tam podíval a byl jedním z mušketýrů.

Lukáš Oudrnický: Nad žádnou minulostí jsem nepřemýšlel, ale napadlo mě mé dětství, ve kterém jsem neřešil tolik věcí a problémů jako nyní ve svých čtrnácti letech.

Adéla Nohová: Kdyby to šlo, tak bych se určitě vrátila do 19. století, kde bych chtěla žít ve výše postavené rodině, tančit na plesích a vybírat si každý den jiné šaty.

Katarína Bizoňová: Nejradši bych se vrátila do prázdnin v minulém roce. Byly to pro mě ty nejlepší a nejhezčí prázdniny, které jsem strávila s rodinou a kamarády.

Tereza Dlasková: Nejraději bych se vrátila do středověku. Chtěla bych vidět, jak se žilo za doby králů tady u nás, jak se lišil život od našeho a jak se žilo lidem různých vrstev.

Amelie Březinová: Vrátila bych se do doby před prvním člověkem. Zajímají mě tvorové, kteří žili v té době, zajímá mě, jak vypadala příroda, která nebyla ještě zničená námi, tedy člověkem.

Ivča

Extra DOTAZNÍK

**pro paní učitelku
Pavlínu Koubovou**

•Kdybych mohla být kýmkoliv na světě, byla bych...

Sama sebou.

•S kým bych si nejraději popovídala?

Ne s nikým známým (Ráda si povídám s dobrými kamarády).

•S kým bych nikdy nešla na večeři?

Se zlým člověkem.

•Co dělám, když se nikdo nedívá?

Nic, co by stálo za řeč.

•Čím bych byla, kdybych nebyla učitelkou?

Asi lékařkou.

•Proč se věnuji kantořině?

Baví mě to.

•Moje nejoblíbenější činnost?

Čtení a práce na zahradě.

•Já ve třech slovech...

Pracovitá, spolehlivá

•Co bych si pořídila, kdybych vyhrála v loterii? Asi cestu kolem světa.

•Kdybych měla stroj času, vypravila bych se... do 18. a 19. století, protože... se mi líbí šaty dam z této doby.

•Moje oblíbená písnička?

Nemám.

•Knížka?

Mám ráda historické romány.

•Divadelní hra?

Nemám žádnou na prvním místě, mám ráda komedie.

•Nejslavnější osoba v mém telefoním seznamu?

Asi žádná, kterou by znali ostatní.

•Co mi nahání strach?

Aby se něco nestalo někomu blízkému.

•Moje oblíbené jídlo?

Kuřecí řízek a bramborový salát.

•Které město mám nejraději?

Jičín.

•Věřím v lásku na první pohled?

Ano.

•Můj nejkrásnější životní zážitek?

To si nechám pro sebe.

•Nejkrásnější místo na Zemi je pro mě...

Domov.

Monča

Z pohledu malých dětí: Manon Lescaut

Vítězslav Nezval: Manon Lescaut

Manon je můj osud, Manon je můj osud.
Manon je všechno, co neznal jsem dosud.
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych.
Manon je motýl. Manon je včela.
Manon je růže, hozená do kostela.
Manon je všechno, co neztratí nikdy svůj pel.
Manon je rozum, který mi uletěl!
Manon je dítě. Manon je plavovláska.
Manon je první a poslední má láska.
Manon, ach Manon, Manon z Arrasu!
Manon je moje, umřít pro krásu...

Vítězslav Nezval (1900 – 1958) byl český básník, spisovatel a překladatel, spoluzakladatel nového básnického směru poetismu.

Manon Lescaut je divadelní hra o nešťastné lásce dvou mladých lidí. Nezval ji vydal v roce 1940, v témže roce se také hrála poprvé v divadle. Jak na Nezvalovy milostné verše pohlíží děti z prvního stupně? Říká jim tato báseň něco?

Patrik Hak, 3.B - Líbilo se mi to, bylo to o lásce.

Nela Oudrnická, 3.B - O světě, dávám 5/10.

Lukáš Bušek, 3.A – Rýmuje se to, Manon tam je hodněkrát, líbilo se mi to.

Adéla Černohorská, 3.A – Něčí poslední láska, ta básnička byla super. Manon je asi motýl.

Anonymní žák, 3.A – To bylo nádherné. Manon je všechno, bylo to veselosmutný. Líbilo se mi, jak Manon byla motýl.

Kateřina Horáková, 4.A – Manon je všechno, co existuje, básnička se mi líbila.

Libor Gabriel, 4.A – Myslím si, že to bylo o klukovi, co se zamiloval do dívky.

Ondra Bušek, 4.A – Bylo to o lásce.

Verča Michnová, 4.B – Manon je motýl, Manon je dítě, Manon je vše, co máme rádi. Líbilo se mi to.

Charlotte Bizoňová, 4.B – Bylo to krásné a bylo to o tom, že Manon je jeho láska.

Maruška Šťavíková, 4.B – Manon je osoba.

Jan Karásek, 4.B – Byla vtipná a o světě.

Dominik Díša, 4.B – Manon je všechno. Báseň se mi nelíbila, protože se tam pořád opakuje to samé.

Tereza Adolfová, 5.A – Líbilo se mi to, báseň byla klidná a o přírodě.

Dalibor Baťa, 5.A – Asi to bylo o osudu, nelíbilo se mi to.

Viki Ručková, 5.A – Básnička se mi celkem líbila, myslím si, že byla o motýlovi a o včele.

Jula Novák, 5.A – Pěkná, uklidňující, o lásce.

Matyáš Pešta, 5.A – Básnička byla pěkná, líbila se mi. Myslím si, že básnička byla o něčem, co se zalíbilo nějaké dívce.

Anonymní žák – Manon je něčí první a taky poslední láska.

Anonymní žák – Bylo to pěkné, myslím si, že to bylo o náboženství.

Victoria Solcová, 3.A – Bylo to hezké, o motýlovi.

Tereza Bubelová, 3.A – Líbilo se mi to, bylo to o dívce Manon.

Nela Havelková, 3.A – Bylo to super a líbilo se mi to, hlavně se mi líbilo slovo plavovláska.

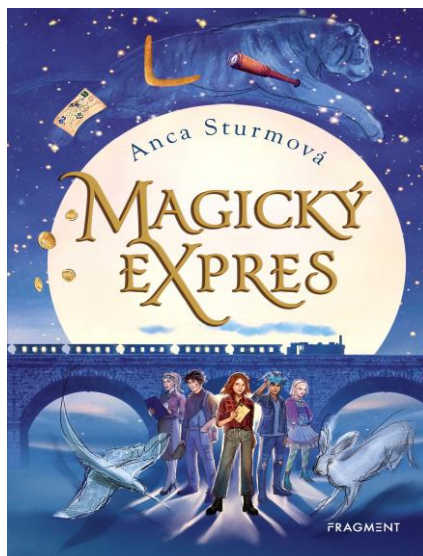
Viktorie Bogdanová, 3.A – Nevím, co to je Manon.

Báseň je docela náročná na pochopení, ale děti si s tím dobře poradily. Mile nás přivítaly a snažily se spolupracovat. Je škoda, že někteří žáci se nepodepsali, i když jejich odpovědi byly velice pěkné.

Kačka a Kája

Ex libris - Ex libris - Ex libris

Magický expres

„Kdyby aspoň našla možnost, jak svého nevlastního bratra přivést zpátky, pak by máma byla určitě jako dřív. Kdyby aspoň měla stopu, jednu jedinou. No, jednu ovšem měla. Nádraží! Jako by byla světoběžník, na nádraží ji to táhlo stále znovu. Každý večer. Každou noc. Poslední metry Flinn běžela a po rozpadlých betonových schodech vyskočila nahoru na nástupiště. Weidenborstelské nádraží mělo nástupiště jen jedno, číslo 2. Flinn se tomu nijak nedivila, jednička je totiž číslo pro vítěze. A nikdo z rodiny, kdo tu kdy nastupoval do vlaku, žádný vítěz nebyl.”

Na knize se mi nejvíce líbilo, že příběh byl napínavý, tajemný a životu nebezpečný. Hlavní hrdinka Flinn hledá svého bratra. Když jednu noc Flinn nečekaně nastoupí do vlaku, náhle zjišťuje, že v tomto vlaku se její bratr ztratil...

Knížku doporučuji čtenářům, kteří mají rádi napětí, dobrodružství a záhady.

Anežka

Autor: Anca Sturmová

Žánr: Fantasy pro děti a mládež

Vydáno: 2019, Fragment

Originální název: Der Welten-Express, 2018

Série: Magický expres 1.

Překlad z němčiny: Barbora Špundová

Počet stran: 352

Autor obálky: Bente Schlick

Bezva pracák

Super hodinu jsme zažili s panem učitelem Kopeckým při předmětu Člověk a práce. Pan učitel s sebou přinesl látkové tašky, černou textilní barvu a šablony s různými motivy. Naše práce spočívala v tom, že jsme na tašku přilepili papírovou páskou plastové šablony a kuchyňskou houbičkou jsme nanесли na tašku barvu. Nejčastěji používanými motivy byla šablona s kotětem a květinami. Všichni měli z tašek radost, i pan učitel Kopecký.

Super hodina

Libila se ti práce s tiskařskou barvou?

Jak hodnotíš svoji práci?

Chtěla by sis ještě potisknout tričko?

Tyto otázky jsem položila Aničce, Verče, Valče, Kiki a Kačce. Všechny shodně odpověděly, že se jim tato práce moc líbila. Výsledky své práce ohodnotily jako super a pěkné. Některé z dívek by dokonce stály o to potisknout si také tímto způsobem tričko.

Klárka

Přísloví, přísloví, copak nám napoví...

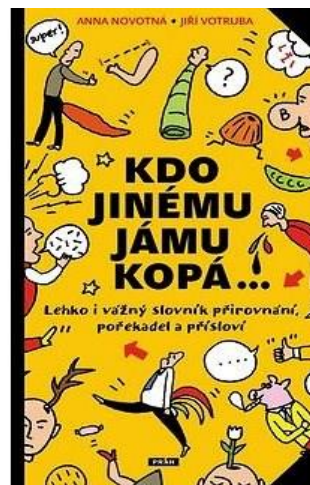
Bez práce nejsou koláče.

- *Nela Oudrnická, 3.B:* Musíš pracovat, nebo nedostaneš koláče.
- *Kryštof Nekola, 3.A:* Kdo nepracuje, nemá odměnu.
- *Patrik Hak, 3.B:* Bez práce není odměna.
- *Antonín Kratochvíl, 3.B:* Bez práce není odměna.
- *Eliška Vlková, 3.B:* Bez práce není nic.
- *Tedík Sobotka, 3.B:* Ten, kdo nepracuje, nebude mít peníze.
- *Emma Holubičková, 3.B:* Když nepracuješ, není odměna a zábava.

Ranní ptáče dál doskáče

Druhé přísloví děti neznaly nebo napsaly něco, co nedávalo smysl, takže výsledky neuvádím.

Co říkají česká přísloví malým dětem? Rozumí jim? Nebo jsou pro ně španělskou vesnicí?

Jedna z nejnovějších knih, v níž najdete různá česká přísloví. Půjčit si ji můžete i v dolnobousovské knihovně.

Očima teenagerů

Co může žák udělat pro zlepšení známky?

Paní učitelka Kissová: Více bych se učila a nechala bych se více vyvolávat.

Jan Kryštofek, 9.B: Lépe bych se učil a dával lepší pozor na hodinách

Pavel Bureš, 4.A: Opravil bych si to testem.

Daniela Matoušková, 6.A: Začla bych se učit a více se tomu věnovat.

Jan Štěpánek, 7.A: Začal bych se učit.

Kateřina Pánková, 8.B: Více bych se zaměřila na učení.

Adam Havelka, 5.A: Udělal bych dobrovolné projekty a dobrovolné práce.

Hugo Mistalér, 5.A: Více bych se učil.

Tomáš Prohurát, 5.A: Podíval bych se na to, co mi nešlo.

Kryštof Sobotka, 5.A: Více bych se učil a udělal bych dobrovolný projekt.

Co bych udělala pro zlepšení známek já?

Pro zlepšení známky bych se více učila a připravovala se na hodiny. V hodinách bych se hodně snažila vše poslouchat a doplňovat. Udělala bych třeba nějaké prezentace či dobrovolné úkoly, vše, co by mi mohlo zlepšit známku.

Kristýna

Škola plná talentů - HOKEJISTA

Pavel Kouba

Pavel je žákem třídy 6.A, jeho koníčkem je lední hokej.

Pavle, proč zrovna lední hokej?

Ani nevím.

Jak dlouho už se hokeji věnuješ a za jaký klub hraješ?

Hokej hraju pět let a jsem v klubu HC Jičín.

Kolikrát týdně máš trénink?

Mám trénink ráno před školou i odpoledne po škole. Celkem osmkrát týdně a o víkendu mám vždy zápas.

Kdo tě k tomuto sportu přivedl?

Sestra. Chodila bruslit a já to chtěl také umět.

Chtěl bys jednou hrát hokej profesionálně? Živit se tím?

Ano.

Měl jsi někdy chuť s tímto sportem skončit?

Nikdy jsem neměl chuť skončit, baví mě.

Jaké jsou zatím tvé největší sportovní úspěchy?

Jsme první v tabulce.

Který hokejista je tvým vzorem?

Je to Alexandr Ovečkin.

Jaké číslo má tvůj dres?

Číslo 21.

Baví tě ještě jiný sport?

Badminton a sport celkově.

Děkuji ti za rozhovor a přeji ti mnoho sportovních úspěchů! *Chňapík*

Píšu, píšeš, píšeme...

Myšlenky

Někteří lidé přemýšlejí málo, někdo naopak příliš. Pro člověka, který až příliš přemýšlí, jsou myšlenky jako vesmír. Nekonečné. Každému z nás se právě teď honí něco hlavou. Někdo přemýšlí o minulosti, někdo o budoucnosti nebo přítomnosti. Ale je velice důležité, co si vyberete. Budete se neustále ohlížet, nebo hledět vpřed? Každý chce to nejlepší, ale kdo si to opravdu dopřeje? Lidé přemýšlejí nad různými věcmi, například: Kolik druhů barev existuje? Kolik z nich můžeme my lidé vidět? Myslíte si, že může někdo z nás přestat přemýšlet? Co je to vlastně myšlenka? Je to pocit? Nebo něco jiného? Stojí to za prozkoumání? Napadla mě zajímavá myšlenka ohledně života. Na Zemi je život, ale jen na určitých místech. V Arktidě, tam život není, ale na jiných místech ano. Co když je tomu tak i ve vesmíru? Možná někde ve vesmíru život existuje, jen jsme ho zatím nenašli. Hodně mi to vrtá hlavou. Třeba jednoho dne bude možné cestovat časem a my ho objevíme. Ale to zatím nikdo neví.

Sára Sedláčková

Přátelství

Přátelství je pro mě takové zvláštní pouto. Pouto, které je v mém životě velice důležité, protože když vím, že budu moct jít odpoledne s přáteli ven, hned mi to udělá hezčí den. Mám spoustu kamarádů ze školy i z vesnice. Jsem hodně kamarádský člověk a život bez přátel bych si neuměla představit. S nimi se cítím skvěle, protože s nimi mám pocit bezpečí. Vím, že když se mi něco stane, tak mě v tom nenechají. A když se stane něco někomu jinému, tak si pomůžeme navzájem. Zároveň vím, že se nikdy nebudu nudit, protože si vždycky najdeme čas na zábavu. S přáteli mi čas ubíhá rychleji.

Bára Pitrová

Radost

Radost je ta nejkrásnější a nejhezčí věc na světě! Radost můžeme mít z čehokoli. Díky radosti se můžeme zbavit všech špatných myšlenek i smutku. Radost nám může přinést výhra ve sportu, může to být jakákoli činnost, co vás baví, jindy nám může udělat radost hudba nebo třeba jednička získaná ve škole. Může to být opravdu cokoli. Nedokážu si představit život bez radosti. Je to prostě nádherné!

Šimon Vynikal

S hlavou v oblacích

Tichá dlouhá vyjížďka. Myšlenky vznášející se nad hlavou. V hlubokém zasněném spánku. Na sobotní slunečné procházce. To vše mě pohlcuje den co den. Myšlenky mám jinde i ve škole, když sedím v lavici a nic se neděje. Nikdo nic neříká a já v tu chvíli nic nevnímám. Jakmile někdo něco řekne, jsem zpět na zemi a mé myšlenky jsou ztracené. Občas mám pocit, že mé myšlenky jsou můj sci-fi příběh a nic nedává smysl. Někdy tak moc o něčem uvažuji, až si začínám vymýšlet. Jako bych byla v jiném, tajemném světě. Představuji si, jak se mě dotýkají poslední sluneční paprsky při západu slunce. V očích se mi odehrává mé šťastné dětství, na které tak ráda vzpomínám... Pak se ale opět vracím do reality. Vždy, když jsem sama, vracím se do svého tajemného světa. Do světa vzpomínek a fantazie. Díky knihám, které čtu, se má fantazie rozvíjí stále o něco víc a mé tajemné příběhy rostou se mnou a mění se. Ve svých myšlenkách se vracím nejen do minulosti, ale ocitám se i v budoucnosti. Fantazíruji nad tím, jak krásná a bohatá budoucnost mě může čekat. Přemýšluji se z místa na místo, uvažuji, kam bych chtěla jednou jet. Představuji si Francii, moře, hory... Někdy se mi myšlenky dostávají do snů, sen je pak mnohem krásnější. Nebo se z něj stane noční můra. Nemám jen krásné a zábavné myšlenky. Občas se mi vrací z minulosti i ty špatné, ošklivé. Ale těchto myšlenek se vždy zbavuji dvěma způsoby. Buď rychle přistanu zpátky do reality, nebo najdu ty nejhezčí vzpomínky a zaměřím se na ně. Tomu opravdu říkám hlava v oblacích! I teď, když píšu, ocitla jsem se ve svém tajemném světě. Jako by se moje duše přesunula někam na prázdné místo a tam jsem mohla odhalit všechny své myšlenky a vyčistit si hlavu. Z tmavého tajemného a neznámého místa se stalo místo mého útěku před realitou. K mým myšlenkám se připojuje vymyšlení vlastních příběhů, které si někdy zaznamenám na papír, jindy je ponechám ve svém tajemném světě. Své vysněné příběhy si ukládám ve své hlavě, zapojuji svoji fantazii naplno. Je to, jako bych si pustila film podle svého scénáře, jako bych já sama byla hlavní postavou. A pak se tedy ocitám v ráji, mám hlavu v oblacích. Tyto chvíle miluji.

Eva Dajčová

Místo, kde bych chtěl právě být

Nejraději bych teď jel s mojí babičkou do rybářství U Křepelky v Mladé Boleslavi. Koupil bych si tam naviják na moji novou vláčku. Potom bych ho nandal na prut. Připevním vlasce a navážu si ho a pojedu na ryby. Na Zvolínek, na čerstvý vzduch. Rozbalil bych si náčiní a poprvé bych nadhodil svoji novou vláčku. Nejraději bych vytáhl štika, aspoň šedesát centimetrů dlouhou, abych ji mohl vzít tatínkovi mého kamaráda. Než tu štika chytím, budu tam sedět a navíjet a koukat, jak sem tam vyskočí nějaká malá rybka, která vzápětí dopadne zpátky do vody až to žbluňkne. Když už asi po sto náhozech konečně zaseknu štika, která se snaží uprchnout pryč, musím se hodně soustředit. Za chvíli bych si ji pomalu přitahoval k sobě a podebral bych ji do svého podběráku. Určitě by mě u toho pocákala, ale já bych ji stejně vytáhl na břeh, vyndal bych jí háček, zapsal ji do povolenky a hodil ji do vezírku.

Raimund Tríska

Za dveřmi je...

Za dveřmi života je vždy tajemství. Když do nich vejde, žijeme nový příběh. Na konci toho příběhu vždy čekají nové dveře a občas je náročné do nich vejít. Potkávám lidi, které neznám, ale i věrné přátele, kteří mi pomáhají zažívat něco nového. Pro mě jsou dveře budoucností a příběhy, které se za nimi ukrývají, jsou tajemné. Je pouze na mě, kdy ty pomyslné dveře otevřu, protože své příběhy za dveřmi života já a doufám, že tvořit budu.

Markéta Hrušková

V oblacích

V oblacích je krásně! To dokazují moje zážitky z letadla. Při svém prvním letu jsem se cítil nesvůj. Letadlo rychle stoupalo a i přes krásné počasí mi to připadalo děsivé. Já, jako člověk, který se bojí výšek, jsem nebyl zrovna nadšený z představy, že budu několik hodin cestovat deset tisíc metrů nad zemí. Ať už se mi ale start líbil nebo ne, stálo to zato. Když jsme dosáhli letové hladiny, prolétali jsme bílými mraky. Letadlo jimi prošlo jako nůž máslem. Bylo to úžasné! Mám štěstí, že se mi podařilo nafotit pár pěkných fotek. Když jsme začali klesat, nadšení ze mě opadlo a už jsem měl v hlavě zase jen tu hroznou výšku. Tak či tak, byl to jeden z nejlepších zážitků v mém životě. Na svůj další let letadlem se velmi těším.

Filip Zima

Andrea Popprová

Ilustruje a píše knihy. Dělá knihy plné obrázků. Má tři syny. Ráda maluje, ale na akademii nešla. Potkali jsme ji v knihovně. Mohli jsme si koupit její knihu. Každá kniha obsahuje téma roční období, jako například knihy Jaro je tu!, Pavoučí prázdniny, Oříškový podzim, Čekání na Vánoce. Setkání se nám moc líbilo.

Antonín Škorpa a Vladimír Švanda, 2.A

Podivný příběh

Byl to krásný den. Slunce svítlo a ptáci zpívali. Ale něco tu chybí, pomyslel si Norman a podíval se na Raye. „Co se dělo včera večer? Nic si nepamatuji,“ řekl Norman Rayovi a ten se jen ušklíbl. „Ty ses snad musel praštit, co?“ Norman se zděšeně podíval na svého kamaráda Raye. „No, moc nekoukej,“ odsekl Ray. Norman se mu podíval do očí: „Kde je Emma?“ „No, nebylo to příjemný, ale je vpořádku,“ uklidnil ho Ray. Norman se podíval na spící Emmu. „Má obrovské srdce,“ usmál se Ray. „Cože jsou zde všichni?“ zamyslel se Norman a podíval se na skleněnou nádobu. Když do ní žďuchl, ozvalo se cink cink. Emma a ostatní se vzbudili. Když Emma spatřila Normana, pevně ho objala. „Bála jsem se o tebe,“ řekla se slzami v očích. Norman se na ni udiveně podíval. „Spadl jsi ze stromu a zem se protrhla. Démoni zaútočili...“ rozplakala se Emma. „Jo, to je záhada...“ konstatoval Ray. Teprve teď se Norman rozhlédl, teprve teď zjistil, že zde není Gildin tým. „Kde je Gilda? A ostatní? vyptával se. „Jsou zranění,“ odpověděla mu Emma. „Bylo to náročné. Ale zvládli jsme to. Utekli jsme jim,“ pousmál se Ray. „A našli jsme Connii.“ Emma se podívala na ostatní a usmála se.

Marcela Rýdlová

Můj miláček

Největším miláčkem člověka může být kdokoli. Blízký přítel, ale také zvíře. Mým miláčkem je naše fenka Roxy. Mám ráda všechny chvíle, kdy můžu být s ní. Hrajeme si, chodíme na procházky. Dokonce se i mazlíme na gauči. Roxy máme už devět měsíců a každý den s ní je nezapomenutelný. Každé ráno jdu nejprve za ní, abych ji nakrmila. Ona si chce ale jenom hrát a užívat si se mnou. Když odcházím do školy, Roxy začne skákat na plot, dává mi tím najevo, abych zůstala s ní, abych nikam nechodila. Ale moc dobře ví, že až se vrátím, budeme spolu zase dovádět. Roxy je tu pro mě vždy, když ji potřebuji. A pro ni tu budu vždycky já.

Míša Fojtíková

Jezdeckví

Co pro mě znamená sport? Pro mě je to hlavně jezdeckví, i když hodně lidí si myslí, že jezdeckví sport není, o koních říkají jen to špatné. „Zvládl by to každý, stejně jen sedíš na koni a vozíš se.“ Ale sami by nikdy nebyli schopni si na koně sednout a zkusit na něm jezdit. Nikdy nezažijí ten vítr ve vlasech! Tu volnost, když cváláme po lukách! Ne nadarmo se říká, že z koňského hřbetu je nejlepší výhled na zem. Jen my jezdci dokážeme přemoci zvíře desetkrát silnější, než jsme my. Jen se podívejte na některé zápasy. Sportovci upadnou a hned je všechno bolí. Je to k smíchu. Skoro pokaždé, když přijdu domů od koní, mám modřiny. Ale pořád se chci vracet na to jedno místo, na ten jeden hřbet. Ke koním.

Tereza Veselá

Hračky mého dětství

Hračky mého dětství byly převážně panenky. Jak miminkovské, tak Barbie. Každý den, jen jsem se probudila, jsem si hned nějakou vzala. Chodila jsem s nimi úplně všude. Brala jsem si je do bazénu, na výlety. Cítila jsem se s nimi šťastná. Potom mi tatínek venku postavil domeček. Měla jsem ten domeček moc ráda. Mohla jsem si v něm hrát s nádobíčkem, vařit... V domečku byla i kuchyňská linka a stála tam postýlka pro panenky. Domeček na naší zahradě stále stojí, ale už do něho nechodím. Pak přišly na řadu jiné hračky, littles pet shop. To jsou malá plastová zvířátka. Měla jsem jich hodně, ale teď už jsou uložena v krabici na půdě. Měla jsem je moc ráda. Rozkládala jsem je v pokojíku a hrála si s nimi, brala jsem si je i ven a dokonce do bazénu. No a potom jsem objevila v jednom časopise koně značky Shleich, a tak jsem měla novou hračku. Také jsem jich postupně měla velké množství. Všechny tyto hračky jsem milovala. Nikdy na ně nezapomenu. Díky nim jsem si dětství opravdu užila. Budu je mít uložené ve svém srdci.

Hana Zimermanová

Sport

Jakýkoli sport je můj miláček. Sportovat mě baví, je to nejlepší věc mého života. Baví mě velké množství sportů, některé dělám i závodně. Pohyb mě uklidní a vyčistí všechny špatné myšlenky. Chtěla bych některým sportem prorazit do světa, třeba fotbalem. Dá se říct, že pohyb je můj život. Bez něj bych nedokázala žít. Jakýkoli pohyb mi dodává samá pozitivita. A kdo mě nejvíc motivuje? Je to Kilian Mbappé, fotbalový útočník. Třikrát týdně trénuji a o víkendu mám zápas. V pražské fotbalové Spartě budu třetím rokem. Ještě předtím jsem hrála v pražské Slavii, předtím v Dolním Bousově. Od tří let jsem začala kopat do míče, od čtyř let jsem začala trénovat. Se Spartou jsem získala pár medailí, vyhráli jsme pár pohárů, třikrát jsme hráli v Německu. Mám spoustu zážitků. Prostě miluju sport!

Emma Urbanová

Naše škola zábavně

Lepší než
3 D kino, že?

Haló,
slyšíte mě?

Pa pa, lidičky,
vaše královna
odchází!

Zrychlete to,
prosím!

Hele,
mimozemšťani!

Opravdu musím
zaskakovat v této
třídě?

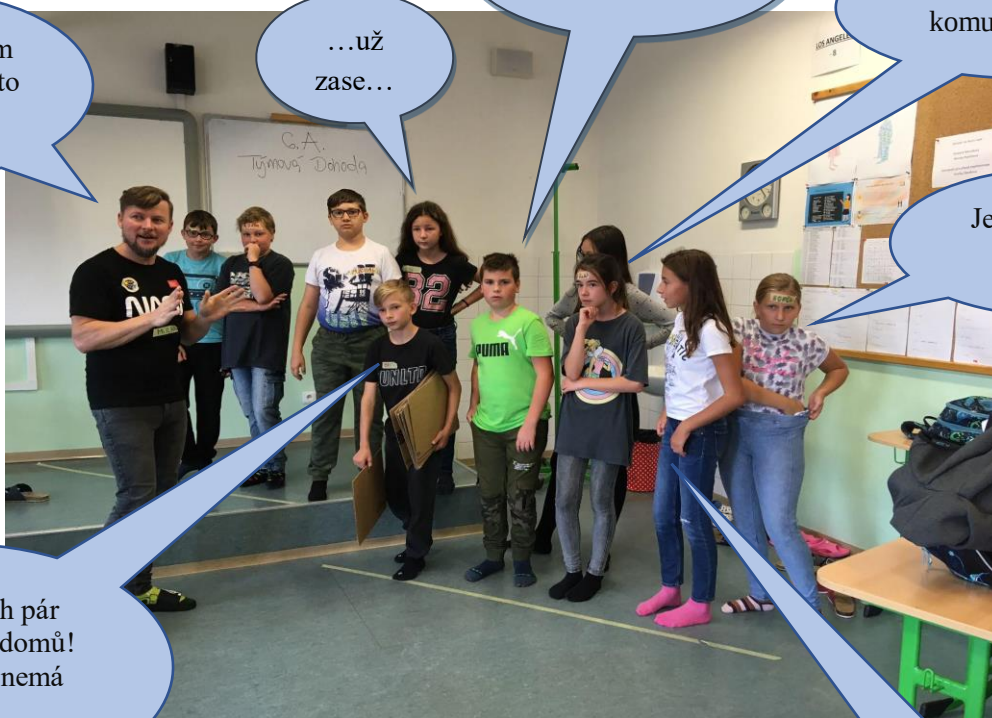
...už
zase...

Jo, opravdu
musí zrovna on?

Panebože, co jsem
komu provedla?

Ještě si upravím
prádlo...

Beru si svých pár
švestek a jdu domů!
Tady to fakt nemá
cenu!

Nic lepšího než
polepené čelo
nemohl vymyslet!

Hele, támhle zase
někdo fotí!

To je stíhačka?
Taky bych někam
letěla...

Sýýýýr!

Kdopak to do
mě žďuchá?
Ty úči si prostě
nedaj pokoj. ☹️

Usmívej se,
ať jsme tam
pěkně...

Krásný, ty
nový boty!

Holky, já ho
polechtám...

Jedeme k tašce. Mám
tam cheeseburger!

Už běžíme!
Hyjé...

Kam jsem
zahrabala tu
svačinu?

Jááááá!

Hele kámo, támhle
bychom se mohli
zdechnout...

Další otázka: Kdo už
chce jít domů?

Katarína

Pobavte se . . .

Hlavalamy

A/ V tenisovém turnaji

Se umístili na prvních pěti místech Aleš, Kamil, Luděk, Oldřich a Petr. Příjmení těchto chlapců (různě přeházená) jsou Metelka, Lukáč, Kalina, Zubík a Vostrý.

Známe tyto údaje:

Vítězem se stal Aleš, který ve finále porazil Metelku. Čtvrtý skončil Vostrý, pátý Oldřich. Petr se umístil o dvě místa hůře než Lukáč. Kamil se umístil o tři místa lépe než Zubík. (Doplň:)

Jméno	Příjmení	Pořadí
Aleš		
Kamil		
Luděk		
Oldřich		
Petr		

B/ Hádej

Kolik lodí pluje ve skupině, když jedna pluje přede dvěma, jiná mezi dvěma a ještě jiná za dvěma?

C/ Zápalka

Filip se ve třídě vsadil, že žádný z žáků nepřekročí zápalku po její délce. Zápalka je dlouhá asi 5 cm. Sázku nakonec vyhrál. Jak je to možné?

D/ Vyzkoušej si jazykolamy

- *Volaly Volary, že tam včera vorali.*
- *Zvíře zařve, dveře zavře.*
- *V naší peci piští myši, v naší peci psíci spí.*
- *Ještě štěstí, že se nesešli!*
- *Rozprostovlasatila-li se dcera krále Nabuchodonozora, či nerozprostovlasatila-li se dcera krále Nabuchodonozora.*
- *Naše lomenice je mezi lomenicemi ta nejlomenicovatější lomenice.*
- *Kmotře Petře, nepřepepřete mi toho vepře, jak mi, kmotře Petře, toho vepře přepepříte, tak si toho přepepřeného vepře sám sníte.*

F/ Zkus přečíst i zezadu. Vymysliš také něco?

- Motýla má malý Tom.
- Jelenovi pivo nelejí.
- Míč omočím.
- Araba vidí divá Bára.
- A vy znáte, jak Kajetán zívá?

E/ Uhodneš, kdo je autorem těchto výroků?

- „I když člověk usíná v zoufalství, probouzí se do naděje, že svět bude jiný.“
- „Stárneme tak rychle, že v noci, když je ticho, slyšíme, jak nám kornatěji tepny.“
- „Vše se musí vsadit do hry a třeba i obětovat, aby byly Čechy pro mne zachovány.“
- „Za dobré víno bych daroval nejlepšího koně.“
- „Toho bohdá nebude, aby český král z boje utíkal.“
- „Jestliže jsem císař, tak budu jíst knedlíky!“

Marie Terezie – Karel IV. – Rudolf II.
– Václav III. – Ferdinand I. Dobrotivý
– Jan Lucemburský

Pětkář přijde domů a volá:
„Mámo, táto, dostal jsem dvojku!”
„No výborně, a z čeho?”
„Z chování.”

Blesková válka
znamená, že se
bojovalo za bouřky.

Chlapec ve třetí třídě dostal za úkol
napsat krátké pojednání o rození dětí.
Zeptal se doma, jak se narodil, a rodiče
mu řekli, že ho přinesl čáp. Ptal se tedy,
jak se narodili oni, a oni zase řekli, že je
přinesl čáp. Stejnou odpověď dostal i u
dědečka a babičky.

O pár dní později předal chlapec učiteli
pár stránek papíru. Učitel se zmateně
zarazil, když přečetl úvodní větu:
„Napsat toto pojednání bylo velice
obtížné, neboť v naší rodině nedošlo za
poslední tři generace k normálnímu
narození dítěte.”

Přijde pan učitel do třídy a zadá
dětem úkol: Slunce svítí v úhlu 24
stupňů. Vypočítejte, kolik je mi let.
Děti udiveně koukají a nevědí si
rady. Nakonec se přihlásí Pepíček:
„Já myslím, že je vám 48 let.“
Učitel se udiveně ptá, jak na to
pepíček přišel.
„No víte, pane učiteli, já mám doma
bratra, kterému je 24 let. A táta říká,
že je to napůl debil.“

Učitelka se
rozčiluje:
„Když jsem
říkala, že máte
ten článek pře-
ložit, nemyslela
jsem přehnout!”

„Jarmilko, doufám, že
už tě nikdy neuvidím
opisovat,” zlobí se
učitelka na přistiženou
podvodnici.
Jarka na to: „Já taky.”

Malý Pepík přišel ze školy
s poznámkou, že nevěděl, kdo
rozbil atom.
Jeho otec odepsal učitelce:
„Kdo rozbil atom, mě nezajímá.
Já to stejně platit nebudu!”

Učitel:
„Jak zní rozkazovací
způsob slova mlčet?”
„Psst!”

Pan učitel napsal páťáče do
žákovské:
„Vaše dcera při hodině neustále
brebentí a brebentí.”
Druhý den mu dívka donesla
odpověď od otce:
„Buďte rád, že neslyšíte její
matku!”

O hodině:
„Proč pořád smrkáš?”
„Jsem alergický na školu.”

V dějepise:
„Podle čeho se Čechy
nazývají Bohemia, Evo?”
„Podle těch chipsů.”

„Dobrý den, pane učiteli,
jmenuji se Voříšek...”

„Voříšek, Voříšek...
Ano, už si vzpomínám.
Největší uličník na
škole. Předpovídal jsem
vám, že špatně skončíte.
Co potřebujete?”

„Přišel jsem požádat o
ruku vaší dcery.”

O hodině:
„Roberte!”
„Prosím? Já přece nic
nedělám...”
„No právě!”

„Co je to tam za šum v
posledních lavicích?!” zlobí
se učitelka.

Ze zadu se ozve: „To si
Kamil otevřel atlas na
stránce s Niagarskými
vodopády!”

„Milé děti, od zítřejšího dne se
zavádí distanční výuka, takže se
nějaký čas osobně neuvidíme.
A proto vám všem přeji
příjemný podzim, krásné
Vánoce, šťastného Valentýna
a veselé Velikonoce!”

„A my Vám krásné letní
prázdniny, pane učiteli!”

*Výsledky:
A/ AL1.-KM2.-LV4.-OZ5.-PK3.
B/ tři lodi
C/ položil ji jediným koncem ke zdi
E/ a) Karel IV. – b) Rudolf II. – c)
Marie Terezie – d) Václav III. – e)
Jan Lucemburský – f) Ferdinand I.
Dobrotivý*